

engang for alle fra Krigsministeriet, en ſaadan Underſtøttelse, ſom vi i Reglen give til ſaadanne Enker Blandt Andet til Begravelse og den Slags Ting. Derimod tror jeg nok, jeg vil kunne gaa ind paa at indſtille hende til en mindre aarlig Underſtøttelse paa Finantsloven. For et Par Aar ſiden bevilgedes der paa Finantsloven en Sum til Underſtøttelse paa 2,000 Kr.; den Gang denne Andragerinde fik ſit Afſlag, var Sagen imidlertid ikke bragt til en ſaadan Ordning ſom nu, og hvis hun nu var kommen, vilde hun ganſke viſt ſtrax have ſaaet en viſ paſſende Underſtøttelse af denne Sum. Det agter jeg nu at gjøre, og da jeg veed, at denne Konto er ſaaledes ſtillet, at der er Penge disponible, ſaa er det ſandſynligt, at hun vil kunne vente at faae ſit Andragende bevilget. Hvad angaar Indſtillingen Nr. 16 angaaende Andragendet fra Enkefru Theſen, er jeg noget vanſkeligere ſtillet, idet der er et Tilfælde, ſom lettere kunde fore til Konſekventer end andre, nemlig den Konſekvents, at man i det Hele taget vilde forhøie Enkerneſ Penſion paa Finantsloven. Det vil man heller ikke godt kunne gjøre, naar der ikke foreligger ſærlige Omſtaendigheder. Her er der den ſærlige Omſtaendighed, at vedkommende Dame er fuldſtaendig Krøbling og kan kun gaa ved Hjælp af to Krykker. Jeg kjender hende perſonlig, jeg veed, hun er i den Grad vanfør, at hun er ude af Stand til at arbejde og hjælpe ſig ſelv, og det er aabenbart, at Livet for hende maa være mere koſtbart end for en Dame, ſom ikke er i den Tilſtand. Det er alſaa det ſærlige Henſyn, der her kunde tages, og maatte for hendes Vedkommende vil jeg nok nærmere kunne overveie, om jeg ikke kunde indſtille hende til en Underſtøttelse. S og for ſig vil det være vanſkeligt i Almindelighed at komme ind paa dette Spørgſmaal. — Angaaende Indſtillingerne Nr. 17 og Nr. 20, ſom ere to analoge Tilfælde, har jeg ikke Noget imod at underſøge diſſe to Mænds Forhold nærmere, men jeg vil udtale her allerede nu, at denne Underſøgelse vil rimeligviſ komme til det Reſultat, at det beror paa en Miſforſtaaelse, naar de to Mænd mene ſig berettigede til Penſion af Friholig. Der er ikke ſaa ſaa, der have Friholig under Militæretaten, og ſom ikke ere penſionsberettigede. Overintendant Hartmann har ſammenlignet ſin Stilling med den tidligere Forvalter paa Sygehuſet, og ſom havde Penſion af ſin Volig, men det var et andet Tilfælde, han var nemlig kongelig udnævnt i en beſtemt Plads med denne Volig, men det er den nuværende Forvalter ikke. Han er udnævnt til Overintendant og

af Krigsministeriet anſat ved Sygehuſet og har ſaaet Friholig, men maatte kunde han være bleven anſat i en anden Stilling. Det er ingen ſaſt Stilling, hvortil der hører kongelig Udnævnelse og ſom medfører Volig. Det ſamme vil være Tilfældet med Cheferne for Officersſkolen, Skydeſkolen og Eleveſkolen, de have paa Grund af denne Tjeneste ogſaa Friholig. Det er en Nødvendighed for dem at være paa Stedet, og det er en ſtor Behagelighed for dem at være der, men bundne ere de ikke dertil, de have den kun ſaalænge, de ere paa de Poſter. Deri ligger, at det ikke er nogen ſaſt Indtægt, der kan berettigede til Penſion. Hvis denne Friholig har været Anledning til at han har undgaaet at faae Dyrtdiſtillæg, ſom maatte ellers kunde medregnes til hans Penſion, er han blevet noget præjudiceret. Det, min Underſøgelse alſaa ſkal gaa ud paa, er, hvorvidt det med Henſyn til Overintendant Hartmann kan ſiges, at hvis han ikke havde haft den Friholig, ſaa vilde han i nogle Aar have ſaaet Dyrtdiſtillæg, ſom vilde komme ham til Gode ſom Indtægt i de ſidſte 5 Aar med Henſyn til Penſionen, det er ikke meget, jeg tror, at derved vilde Penſionen blive 40 Kr. ſtørre end ellers. Egentlig talt ſkulde det, naar det dreier ſig om Penſionsforhøielse henviſes til Finantsministeren, og naar jeg ſkal til at underſøge Sagen, vil jeg forhandle med Finantsministeren om, hvorvidt man kan gaa ind paa den Betragtning, at der bør gives ham en Underſtøttelse, der ſvarer til Forringelſen af Penſion af den her anthede Grund. Derimod for Intendant Hornbechs Vedkommende tror jeg ikke, at det ſamme gjælder; jeg tror ikke, han vilde have ſaaet Dyrtdiſtillæg, hvis han ikke havde haft Friholig, men hans Indtægter vare ſaa ſtore, at han alligevel ikke vilde have ſaaet Dyrtdiſtillæg, ſaa den Grund gjælder ikke ham. Dernæſt komme vi til Indſtillingen Nr. 19 angaaende aſſediget Sergent og Gymnaſtilærer S. S. Raſmuſſen. Den ærede Ordfører har ſagt, at vi have haft denne Sag under Behandling før, den er alſaa ikke ny; tidligere har det været vanſkeligt for mig at danne mig en Mening om, hvorvidt det vil være rigtig at indſtille Manden til Underſtøttelse eller ikke. Der er ſaa modſtridende Erklæringer om hans Forhold i hans Stilling ſom Politibetjent, at jeg har ondt ved at ſe, om det er paa Grund af Mandens egen Skyld, at han er kommen ud af den Stilling eller ikke, og det vil være af væſentlig Betydning, hvis man ſkal kunne ſkaſſe ham en Underſtøttelse eller ikke. Grunden til, at han ſkulde have Underſtøttelse, er egentlig